Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Niende Afdeling)

4. juni 2015 *

»Aktindsigt — afgørelse 2004/258/EF — udvekslingsaftale af 15. februar 2012 mellem Grækenland og Den Europæiske Centralbank og Eurosystemets nationale centralbanker — bilag A og B — delvist afslag på aktindsigt — offentlighedens interesse — Unionens eller en medlemsstats valutapolitik — ECB eller Eurosystemets nationale centralbankers interne finanser — stabiliteten af det finansielle system i Unionen«

I sag T-376/13,

Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein, Kiel (Tyskland) ved advokaterne O. Hoepner og D. Unrau,

sagsøger,

mod

Den Europæiske Centralbank (ECB) ved A. Sáinz de Vicuña Barroso, S. Lambrinoc og K. Laurinavičius, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne H.-G. Kamann og P. Gey,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 22. maj 2013, der blev meddelt sagsøgeren ved skrivelse af dennes formand, om delvist afslag på begæringen om aktindsigt i bilag A og B til »Exchange agreement dated 15. February 2012 among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Eurosystem NCBs listed herein« (udvekslingsaftale af 15. februar 2012 mellem Den Hellenske Republik og Den Europæiske Centralbank og Eurosystemets nationale centralbanker, der nævnes deri).

har

RETTEN (Niende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, G. Berardis, og dommerne O. Czúcz (refererende dommer) og A. Popescu,

justitssekretær: fuldmægtig J. Weychert,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 10. december 2014,

afsagt følgende

* Processprog: tysk.

Dom

Tvistens baggrund og den anfægtede afgørelse

1 Som følge af spændinger i visse segmenter af de finansielle markeder, navnlig på visse markeder for statsobligationer i eurozonen, besluttede Den Europæiske Centralbank (herefter »ECB«) den 10. maj 2010 og meddelte offentligt, at der burde indføres et midlertidigt program for værdipapirmarkeder, der havde til formål at indføre en velfungerende pengepolitisk transmissionsmekanisme, nemlig en proces, hvorved de pengepolitiske afgørelser har indvirkning generelt på økonomien og især på prisniveauet.

2 ECB vedtog den 14. maj 2010 afgørelse 2010/281/EU af 14. maj 2010 om oprettelse af et program for værdipapirmarkeder (ECB/2010/5) (EUT L 124, s. 8). Programmet for værdipapirmarkeder (Securities Markets Programme, herefter »SMP«) gav ECB og Eurosystemets nationale centralbanker (herefter »NCB«) mulighed for at udføre direkte interventioner på eurozonens obligationsmarkeder, såvel de offentlige som private.

3 SMP blev gennemført af Eurosystemets porteføljemanagere gennem interventioner i form af erhvervelse af statsobligationer i euro på sekundære markeder. Inden for rammerne af SMP købte ECB statsobligationer, bl.a. græske, mellem maj 2010 og marts 2011 og mellem august 2011 og februar 2012.

4 Ved udvekslingsaftalen af 15. februar 2012 mellem Den Hellenske Republik og ECB og Eurosystemets NCB, der nævnes deri (herefter »udvekslingsaftalen«), ombyttede ECB og Eurosystemets NCB de græske statsobligationer, som de var indehavere af, med nye græske statsobligationer. Sidstnævnte har samme karakteristika med hensyn til den pålydende værdi, den nominelle rentesats, tidspunktet for betalingen af renter og indløsningstidspunktet som de originale græske statsobligationer.

5 I marts 2012 blev de græske statsobligationer omstruktureret inden for rammerne af initiativet til inddragelsen af den private sektor med henblik på omstruktureringen af den græske gæld. Denne omstrukturering påvirkede ikke de nye græske statsobligationer, som er nævnt i præmis 4 ovenfor, der indehaves af ECB og NCB. Sagsøgeren, Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein, der er et pensionsselskab for tandlægeforeningen i Schleswig-Holstein, og som er indehaver af græske statsobligationer, har ikke givet sit samtykke til initiativet til inddragelsen af den private sektor og har gjort sine rettigheder gældende over for Den Hellenske Republik ved et søgsmål. Sagsøgeren er af den opfattelse, at spørgsmålet om, i hvilket omfang ECB og Eurosystemets NCB var indehavere af de græske statsobligationer på tidspunktet for omstruktureringen af den græske gæld inden for rammerne af initiativet til inddragelsen af den private sektor, er af særlig stor betydning for selskabets søgsmål.

6 Den 6. september 2012 besluttede ECB at indstille SMP. ECB meddelte, at likviditeten, som blev tilført under SMP, fortsat blev opsuget som tidligere, og at de værdipapirer i porteføljen, der var forbundet med SMP, blev holdt til udløb. ECB meddelte endvidere de tekniske karakteristika for monetære transaktioner for værdipapirer på sekundære markeder for statsobligationer (herefter »OMT«), der udgjorde mulige fremtidige pengepolitiske foranstaltninger.

7 Ved skrivelse af 15. marts 2013 begærede sagsøgeren aktindsigt i »bilaget« til udvekslingsaftalen.

8 Ved skrivelse af 16. april 2013 besvarede ECB denne begæring. ECB præciserede, at udvekslingsaftalen bl.a. havde bilag A og B, og beskrev deres indhold. Hvad for det første angår bilag A anførte ECB, at det i tabelform indeholder de græske statsobligationer, som ECB og Eurosystemets NCB havde erhvervet inden for rammerne af SMP. Denne tabel indeholder fire kolonner, der angiver beskrivelsen af værdipapirerne, deres identifikationsnummer, den samlede værdi af SMP og området. ECB oplyste

ligeledes, at den samlede værdi af de græske statsobligationer, der er opført i bilag A, er 42 732 860 000,00 EUR. Endvidere oplyste ECB, at bilag B bestod af to dele. Del I fastsætter de finansielle betingelser for de nye græske statsobligationer og indeholder fem kolonner, hvoraf de fire angiver de forhold, der findes i bilag A, og den femte angiver den pålydende værdi i euro. Den pålydende værdi af de græske statsobligationer, der er opført i bilag B, er ligeledes 42 732 860 000,00 EUR. Del II fastsætter de øvrige betingelser for de nye græske statsobligationer, såsom beregningsgrundlaget for renter, tidspunktet for betalingen af renter, den betalende agent, noteringen, forhandlingen osv. ECB har desuden forklaret, at de nye græske statsobligationer havde de samme karakteristika som de originale græske statsobligationer med hensyn til den pålydende værdi, kuponrenten, tidspunktet for betalingen af renter og indløsningstidspunktet og ikke findes på listen over godkendte værdipapirer, der er blevet omstruktureret inden for rammerne af initiativet til inddragelsen af den private sektor. ECB har i øvrigt afslået sagsøgerens begæring, for så vidt som selskabet havde begæret aktindsigt i detaljerede og opdelte oplysninger i bilag A og B.

9 Den 19. april 2013 genfremsatte sagsøgeren begæringen over for ECB, hvorved selskabet begrænsede sig til at begære aktindsigt i bilag A og B til udvekslingsaftalen.

10 Ved skrivelse af 22. maj 2013 fremsendte ECB uddrag af bilag A og B til udvekslingsaftalen og bekræftede beskrivelsen af disse bilag i sin skrivelse af 16. april 2013. I øvrigt afslog ECB begæringen. I denne forbindelse anførte ECB, at afslaget på at give adgang til de detaljerede og opdelte oplysninger om de græske statsobligationer, som ECB og Eurosystemets NCB var indehavere af, var støttet på artikel 4, stk. 1, litra a), andet, tredje og syvende led, i Den Europæiske Centralbanks afgørelse 2004/258/EF af 4. marts 2004 om aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks dokumenter (ECB/2004/3) (EUF L 80, s. 42), som ændret ved afgørelse 2011/342/EU af 9. maj 2011 om ændring af afgørelse ECB/2004/3 (ECB/2011/6) (EUT L 158, s. 37) (herefter »afgørelse 2004/258, som ændret«). Dette afslag er berettiget på grund af beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til Unionens eller en medlemsstats valutapolitik, i det foreliggende tilfælde Den Hellenske Republik, ECB og Eurosystemets NCB's interne finanser og stabiliteten af det finansielle system i Unionen.

Forhandlingerne for Retten og parternes påstande

11 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 18. juli 2013 har sagsøgeren anlagt denne sag.

12 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Niende Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling.

13 Som led i foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til artikel 64 i Rettens procesreglement sendte Retten den 28. oktober 2014 skriftlige spørgsmål til sagsøgeren og ECB. Sagsøgeren og ECB har besvaret disse spørgsmål inden for den fastsatte frist.

14 Ved kendelse af 3. november 2014 pålagde Retten ECB at fremlægge bilag A og B til udvekslingsaftalen som led i bevisoptagelsen i medfør af procesreglementets artikel 65. ECB efterkom denne bevisoptagelse inden for den fastsatte frist. I henhold til procesreglementets artikel 67, stk. 3, tredje afsnit, er de pågældende bilag ikke blevet tilstillet sagsøgeren.

15 Parterne afgav indlæg og besvarede Rettens mundtlige spørgsmål under retsmødet den 10. december 2014.

16 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— »[ECB's] udtalelse af 16. april 2013 som affattet i udtalelsen af 22. maj 2013 […]« annulleres, for så vidt som begæringen om aktindsigt i bilag A og B til [udvekslingsaftalen] ikke allerede er efterkommet.

— ECB tilpligtes at betale sagens omkostninger.

17 ECB har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

1. *Formaliteten generelt*

18 ECB har, uden at den formelt har fremsat en formalitetsindsigelse, anfægtet, at sagen kan antages til realitetsbehandling. ECB har anført, at sagsøgerens advokat, inden han begærede aktindsigt i bilag A og B til udvekslingsaftalen i sagsøgerens navn, havde fremsat sådanne begæringer om aktindsigt i eget navn. Disse begæringer, der næsten var identiske med de begæringer, der blev fremsat i sagsøgerens navn, blev afslået. Da sagsøgerens advokat hævede sagen mod dette afslag (sag T-70/13) den 15. marts 2013, dvs. på samme tidspunkt som indgivelsen af begæringen om aktindsigt i sagsøgerens navn, skal annullationssøgsmålet forkastes.

19 Det skal i denne forbindelse blot konstateres, at ECB i forbindelse med de begæringer, som sagsøgerens advokat har fremsat i sagsøgerens navn, hverken har påberåbt sig, at begæringerne er uforholdsmæssige eller usaglige, eller retskraften. I sine afgørelser af 16. april og 22. maj 2013 afslog ECB tværtimod sagsøgerens begæringer.

20 I sin egenskab af adressat for disse afgørelser er sagsøgeren berettiget til at anlægge sag til prøvelse af disse. I modsætning til, hvad ECB har anført, kan sagsøgerens ret til at anlægge søgsmål til prøvelse af de nævnte afgørelser således hverken påvirkes af et muligt afslag på begæringen til ECB eller af en anden sagsøgers ophævelse af en anden sag, som verserer for Retten.

21 Denne formalitetsindsigelse skal derfor ikke tages til følge.

2. *Påstanden om annullation af ECB's skrivelse af 22. maj 2013*

Formaliteten

22 ECB har gjort gældende, at den første påstand om annullation af ECB's afgørelse af 16. april 2013, som ændret ved ECB's afgørelse af 22. maj 2013 ikke kan antages til realitetsbehandling. Sagsøgeren har ikke tilstrækkeligt klart præciseret, hvilken af ECB's afgørelser selskabet påstår annulleret. De argumenter, der er blevet fremført til støtte for denne påstand, vedrører både ECB's svar af 16. april 2013 og ECB's svar af 22. maj 2013.

23 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at i henhold til artikel 21, stk. 1, i statutten for Den Europæiske Unions Domstol, der i medfør af artikel 53, stk. 1, i samme statut og artikel 44, stk. 1, litra c), i Rettens procesreglement finder anvendelse på Retten, skal en stævning angive søgsmålets genstand. Disse angivelser skal være tilstrækkeligt præcise til, at sagsøgte kan tilrettelægge sit forsvar, og Retten kan udøve sin domstolsprøvelse (dom af 20.3.2013, Nexans France mod Entreprise commune Fusion for Energy, T-415/10, Sml., EU:T:2013:141, præmis 49).

24 I det foreliggende tilfælde skal der tages hensyn til den retlige sammenhæng, som påstanden om annullation indgår i. Ifølge proceduren i artikel 6 og 7 i afgørelse 2004/258, som ændret, kan ansøgeren efter afslaget på den oprindelige begæring om aktindsigt således genfremsætte en begæring med henblik på at få ECB's direktion til at tage den op til fornyet behandling. Under hensyntagen til disse bestemmelser må det konstateres, at det fremgår tilstrækkeligt klart af påstanden om at annullere »ECB's svar af 16. april 2013, som ændret ved ECB's svar af 22. maj 2013«, at sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af ændringen af den oprindelige afgørelse og således af ECB's direktions skrivelse af 22. maj 2013. Sagsøgeren har under retsmødet bekræftet denne fortolkning af selskabets påstand om annullation.

25 I modsætning til, hvad ECB har gjort gældende, kan sagsøgerens bekræftelse ikke betragtes som en tilpasning af selskabets påstande. Det fremgår således allerede tilstrækkeligt klart af stævningen, at påstanden om annullation vedrørte ECB's afgørelse af 22. maj 2013.

26 Formalitetsindsigelsen vedrørende påstanden om annullation af ECB's afgørelse af 22. maj 2013 skal dermed forkastes.

Realitetsbehandlingen

27 Til støtte for sin påstand om annullation har sagsøgeren fremført tre anbringender. Det første anbringende vedrører en ulovlighedsindsigelse vedrørende artikel 4, stk. 1, litra a), syvende led, i afgørelse 2004/258, som ændret. Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Det tredje anbringende vedrører berettigelsen af ECB's betragtninger.

28 Retten anser det for hensigtsmæssigt at undersøge det andet og det tredje anbringende før det første anbringende.

Det andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af begrundelsespligten

29 Sagsøgeren har gjort gældende, at ECB har tilsidesat begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 2, litra c), i chartret om grundlæggende rettigheder. Til støtte for dette anbringende har sagsøgeren anført, at undtagelserne fra retten til aktindsigt skal fortolkes og anvendes indskrænkende. En institution, der afslår at give aktindsigt i et dokument, skal forklare, i hvilket omfang aktindsigt i det pågældende dokument specifikt og reelt kan skade den interesse, som er beskyttet ved en undtagelse, som den har gjort gældende i henhold til den bestemmelse, den har påberåbt sig. De krav, der følger af begrundelsespligten, er i det foreliggende tilfælde særligt høje på grund af ECB's skønsbeføjelse og den begrænsede domstolsprøvelse af dens afgørelser. Det er sagsøgerens opfattelse, at ECB's skrivelse af 22. maj 2013 ikke opfylder disse krav.

30 ECB har bestridt disse argumenter.

31 Det skal i denne sammenhæng bemærkes, at i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF skal retsakter begrundes.

32 Begrundelsespligten udgør et væsentligt formkrav, som skal adskilles fra spørgsmålet om, hvorvidt begrundelsen er materielt rigtig, hvilket henhører under realiteten for så vidt angår den omtvistede retsakts lovlighed. Begrundelsen for en afgørelse skal tilpasses karakteren af den pågældende retsakt og klart og utvetydigt afspejle de betragtninger, som den EU-institution, som der har udstedt retsakten, har lagt til grund, således at de berørte parter kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, og Unionens retsinstanser kan udøve deres prøvelsesret (dom af 22.3.2001, Frankrig mod Kommissionen, C-17/99, Sml., EU:C:2001:178, præmis 35).

33 Begrundelsespligten skal vurderes i kraft af sagens omstændigheder, navnlig indholdet af retsakten, arten af de påberåbte grunde og den interesse, som adressaterne eller andre umiddelbart og individuelt berørte af retsakten kan have i at modtage forklaringer. Det kræves ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige relevante faktiske og retlige momenter, da spørgsmålet, om en retsakts begrundelse opfylder kravene, ikke blot skal vurderes i forhold til ordlyden, men ligeledes til den sammenhæng, hvori den indgår, samt under hensyn til alle de retsregler, som gælder på det pågældende område (dom af 11.9.2003, Østrig mod Rådet, C-445/00, Sml., EU:C:2003:445, præmis 49).

34 Det er i lyset af denne retspraksis, at begrundelsen i ECB's skrivelse af 22. maj 2013 skal undersøges.

35 ECB har i den nævnte skrivelse for det første gjort gældende, at en udbredelse af de oplysninger, der findes i bilag A og B til udvekslingsaftalen, ville være til skade for beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til for det første Unionens eller en medlemsstats finanspolitik, valutapolitik og økonomiske politik, for det andet ECB og Eurosystemets NCB's interne finanser og for det tredje stabiliteten af det finansielle system i Unionen eller i en medlemsstat, og at det delvise afslag på aktindsigt i de nævnte dokumenter dermed var berettiget i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), andet, tredje og syvende led, i afgørelse 2004/258, som ændret.

36 ECB har dernæst redegjort nærmere for grundene til, at den fandt, at udbredelsen af disse oplysninger ville være til skade for offentlighedens interesser.

37 For det første har ECB præciseret, at den ikke videregiver detaljerede og opdelte oplysninger om dens interventioner på markederne, eftersom det kunne skade valutapolitikkens effektivitet i Unionen. Dette gælder især med hensyn til køb af værdipapirer inden for rammerne af SMP, der udgør interventioner. Udbredelsen af den nøjagtige sammensætning for porteføljen for SMP for så vidt angår de græske statsobligationer ville afsløre oplysninger om den strategi og taktik, der udøves ved interventionerne, hvilket kunne skade effektiviteten af ECB's mulige fremtidige interventioner og i sidste ende valutapolitikkens effektivitet. ECB har i denne forbindelse præciseret, at ECB og Eurosystemets NCB's erhvervelse af græske statsobligationer inden for rammerne af SMP ikke forfulgte et investeringsformål, men et offentligt formål, nemlig at rette op på de dårligt fungerende relevante markedssegmenter med henblik på at genskabe en hensigtsmæssig pengepolitisk transmissionsmekanisme, idet der er tale om en vigtig del af den finansielle stabilitet og en grundlæggende forudsætning for valutapolitikkens effektivitet. Uden en effektiv gennemførelse af den monetære politik i hele eurozonen ville den finansielle stabilitet samt opretholdelsen af det monetære område som sådan være truet.

38 ECB har for det andet henledt sagsøgerens opmærksomhed på, at det ikke er normalt, at aktørerne på det finansielle marked offentliggør den nøjagtige sammensætning for deres finansielle portefølje, når det ville være til ulempe for deres finansielle interesser. Ifølge et almindeligt anerkendt princip svækker fuld gennemsigtighed i forhold til visse krav indehaverens position på markedet for værdipapirer med hensyn til fremtidige transaktioner, da det gør det muligt for tredjeparter at forudsige dennes investeringsbehov og -præferencer på baggrund af den strategi for porteføljen, der tidligere er anvendt. Da Eurosystemets NCB er offentlige investorer, bør offentlighedens interesse for ECB og Eurosystemets NCB's interne finanser beskyttes, og udbredelsen af visse detaljerede oplysninger om transaktioner og beløbene i deres regnskab begrænses.

39 Denne begrundelse opfylder kravene til begrundelsespligten.

40 ECB's betragtninger, der er anført i præmis 35-38 ovenfor, har således gjort det muligt for sagsøgeren at få kendskab til det retsgrundlag, som ligger til grund for ECB's afslag på selskabets begæring om aktindsigt i bilag A og B til udvekslingsaftalen, nemlig artikel 4, stk. 1, litra a), andet, tredje og syvende led, i afgørelse 2004/258, som ændret, og grundene til, at ECB fandt, at en udbredelse af de nævnte

bilags indhold kunne skade Unionens og medlemsstaternes valutapolitik, ECB og Eurosystemets NCB's interne finanser og stabiliteten af det finansielle system. De giver ligeledes Retten mulighed for at kontrollere berettigelsen af ECB's betragtninger.

41 Ingen af sagsøgerens argumenter kan anfægte denne konklusion.

42 Sagsøgeren har for det første anført, at da hele ECB's virksomhed tjener et offentligt formål, kunne den ikke blot påberåbe sig de dårligt fungerende relevante markedssegmenter og det offentlige formål med dens interventioner for at begrunde afslaget på bilag A og B til udvekslingsaftalen.

43 Dette klagepunkt må forkastes.

44 Som det fremgår af præmis 35-38 ovenfor, påberåbte ECB sig i sin skrivelse af 22. maj 2013 således ikke blot de offentlige formål, der forfølges med dens interventioner, men anførte ligeledes de konkrete grunde til, at udbredelsen af indholdet i bilag A og B risikerer at påvirke effektiviteten af mulige fremtidige interventionsforanstaltninger samt ECB og Eurosystemets NCB's interne finanser.

45 Sagsøgeren har for det andet anført, at ECB ikke tilstrækkeligt klart angav grundene til, at oplysningerne i bilag A og B til udvekslingsaftalen kunne underminere effektiviteten af de fremtidige interventionsforanstaltninger, skønt SMP for det første allerede var udløbet, og for det andet havde sagsøgeren ikke begæret aktindsigt i oplysninger, der direkte vedrørte SMP, men udelukkende oplysninger, der fandtes i udvekslingsaftalen.

46 Dette klagepunkt må forkastes.

47 Som det fremgår af præmis 35-38 ovenfor, anførte ECB således i sin afgørelse af 22. maj 2013, at oplysningerne i bilag A og B til udvekslingsaftalen ville give aktørerne på markedet et incitament ikke alene til at analysere den underliggende taktik og strategi for de interventioner, der er gennemført inden for rammerne af SMP, men ligeledes til at forudsige den taktik og strategi, der udøves ved mulige fremtidige interventioner, hvilket kunne påvirke sidstnævntes effektivitet.

48 Sagsøgeren har for det tredje gjort gældende, at henvisningerne til »de dårligt fungerende relevante markedssegmenter« og »transmissionsmekanismen« med hensyn til den valutapolitik, som ECB anvendte i sin begrundelse, ikke var tilstrækkelig klar.

49 Dette klagepunkt må forkastes.

50 I modsætning til hvad sagsøgeren har anført, var ECB således ikke forpligtet til yderligere at forklare udtrykkene »de dårligt fungerende relevante markedssegmenter« og »transmissionsmekanisme«, der blev anvendt i dens skrivelse af 22. maj 2013. Hvad indledningsvis angår udtrykket »de dårligt fungerende relevante markedssegmenter« bemærkes, at det var offentligt kendt, at Unionen siden starten af 2010 har været ramt af statsgældskrise, og at der var opstået spændinger på visse statsgældsmarkeder i eurozonen, især på grund af de stigende bekymringer på markedet med hensyn til holdbarheden af de offentlige finanser i forhold til meget store budgetunderskud, navnlig i Grækenland. Det var ligeledes kendt, at disse spændinger havde spredt sig til andre segmenter af de finansielle markeder, og at ECB havde offentliggjort SMP med henblik på at forbedre effektiviteten af den pengepolitiske transmissionsmekanisme. Hvad dernæst angår ECB's anvendelse af udtrykket »transmissionsmekanisme« skal det blot konstateres, at sagsøgeren, der har erhvervet græske statsobligationer i sin funktion som institutionel investor, skal anses for at have kendskab til betydningen af dette begreb eller være i stand til nemt at finde den, f.eks. ved at konsultere ECB's websted.

51 Sagsøgeren har for det fjerde gjort gældende, at afgørelsen af 22. maj 2013 ikke indeholder nogen som helst faktuelle oplysninger, og at ECB baserede sig på ren spekulation for så vidt angår skaden på effektiviteten af mulige fremtidige interventioner. I det foreliggende tilfælde er de krav, der følger af begrundelsespligten, imidlertid høje, idet ECB råder over en vid skønsbeføjelse med henblik på at vurdere, om udbredelsen af de pågældende dokumenter kunne skade offentlighedens interesser.

52 For så vidt som dette klagepunkt vedrører en tilsidesættelse af begrundelsespligten som et væsentligt formkrav, skal det forkastes.

53 ECB råder ganske vist over en vid skønsmargen for så vidt angår spørgsmålet, om udbredelsen af indholdet i bilag A og B kunne skade offentlighedens interesser med hensyn til Unionens eller en medlemsstats finanspolitik, valutapolitik og økonomiske politik, ECB og Eurosystemets NCB's interne finanser og stabiliteten af det finansielle system i Unionen eller i en medlemsstat, og dermed skal den kontrol, som Unionens retsinstanser kan udøve i denne forbindelse, begrænses til en efterprøvelse af, om procedureregler er overholdt, og af begrundelsen, om de faktiske omstændigheder er materielt rigtige, samt om der foreligger et åbenbart urigtigt skøn eller magtfordrejning (dom af 29.11.2012, Thesing og Bloomberg Finance mod ECB, T-590/10, EU:T:2012:635, præmis 43).

54 Det bemærkes ligeledes, at det på grund af begrænsede domstolsprøvelse ved Unionens retsinstanser er så meget desto mere væsentligt, at ECB overholder sin forpligtelse til at forsyne sine afgørelser med en tilstrækkelig begrundelse. Kun under disse omstændigheder kan Unionens retsinstanser efterprøve, om de faktiske og retlige omstændigheder, der har betydning ved udøvelsen af skønnet, forelå (jf. i denne retning dom af 21.11.1991, Technische Universität München, C-269/90, Sml., EU:C:1991:438, præmis 14).

55 I modsætning til, hvad sagsøgeren har anført, er begrundelsespligten i det foreliggende tilfælde imidlertid ikke til hinder for, at ECB støtter sig på betragtninger, der tager hensyn til den hypotetiske adfærd, som aktørerne på markedet kunne have haft efter udbredelsen af indholdet i bilag A og B til udvekslingsaftalen, og på de virkninger, som en sådan adfærd kunne have på fremtidige interventioner. Dette ræsonnement er således for det første tilstrækkeligt konkret til, at sagsøgeren kan anfægte selskabets berettigelse, og til, at Retten kan udøve sin kontrol. ECB's begrundelses generelle karakter er for det andet i det foreliggende tilfælde begrundet i interessen i ikke at blotlægge oplysninger, hvis beskyttelse er omfattet af den påberåbte undtagelse.

56 Sagsøgeren har for det femte anført, at begrundelsen om, at den strategi og taktik, der udøves ved investeringerne, risikerer at blive afsløret, ikke er relevant, og at ECB fejlagtigt hævdede, at den har investeringsbehov og -præferencer.

57 Disse klagepunkter må ligeledes forkastes.

58 De vedrører således begrundelsens materielle indhold og kan dermed ikke godtgøre en tilsidesættelse af begrundelsespligten som et væsentligt formkrav.

59 Dette anbringende må derfor forkastes, for så vidt som det er baseret på en tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF.

60 For så vidt som dette anbringende ligeledes er baseret på en tilsidesættelse af artikel 41, stk. 2, litra c), i chartret om grundlæggende rettigheder, hvorefter den grundlæggende ret til god forvaltning bl.a. indebærer en pligt for forvaltningen til at begrunde sine afgørelser, skal det blot konstateres, at dette i lyset af ovenstående betragtninger heller ikke kan tages til følge, uden at det er nødvendigt at tage stilling til spørgsmålet, om denne bestemmelse – under omstændigheder som de i denne sag foreliggende – finder anvendelse på ECB.

61 Følgelig bør det andet anbringende forkastes i sin helhed.

Det tredje anbringende vedrørende berettigelsen af ECB's betragtninger

62 Sagsøgeren har anført, at ECB's betragtninger, hvorpå den har støttet sit afslag på begæringen om aktindsigt i bilag A og B til udvekslingsaftalen, er behæftede med fejl. Selv om ECB's argumenter måtte anses for tilstrækkelige til at give afslag på aktindsigt i de nævnte bilag, udgør dette en hindring for retten til information som fastsat i artikel 15, stk. 3, TEUF og i artikel 42 i chartret om grundlæggende rettigheder, som er uforholdsmæssig, og som gør denne ret indholdsløs.

63 ECB har bestridt disse argumenter.

64 Det bemærkes i denne forbindelse indledningsvis, at visse af de argumenter, som sagsøgeren har fremført i forbindelse med dette anbringende, antyder, at sagsøgeren har gjort en ulovlighedsindsigelse gældende, der har til formål at rejse tvivl om foreneligheden af artikel 4, stk. 1, litra a), andet og tredje led, i afgørelse 2004/258, som ændret, med artikel 15, stk. 2, TEUF og af artikel 42 i chartret om grundlæggende rettigheder.

65 I sin besvarelse af 10. november 2014 af Rettens spørgsmål (jf. præmis 13 ovenfor) har sagsøgeren imidlertid præciseret, at såfremt Retten i det foreliggende tilfælde måtte finde, at betingelserne for undtagelserne i artikel 4, stk. 1, litra a), andet og tredje led, i afgørelse 2004/258, som ændret, er opfyldt, opretholder sagsøgeren ikke ulovlighedsindsigelsen vedrørende artikel 4, stk. 1, litra a), andet og tredje led, i afgørelse 2004/258, som ændret.

66 Det skal derfor undersøges, om de af sagsøgeren fremsatte argumenter påviser en fejl, der har betydning for, om ECB's konklusion, hvorefter det delvise afslag på begæringen om aktindsigt i bilag A og B i udvekslingsaftalen er berettiget i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), andet og tredje led, i afgørelse 2004/258, som ændret, er velbegrundet.

67 Som det fremgår af præmis 35-38 ovenfor, har ECB til støtte for denne konklusion i det væsentlige anført, at udbredelsen af detaljerede og opdelte oplysninger om statsobligationer, som ECB og Eurosystemets NCB har erhvervet inden for rammerne af SMP, kunne give aktørerne på markedet et incitament til at drage konklusioner om den strategi, taktik og metode, der er fulgt inden for rammerne af SMP, og forudsige den strategi, taktik og metode, der kunne følges i fremtidige interventioner. Dette kunne skade effektiviteten af disse interventioner og i sidste ende Unionens valutapolitik samt ECB og Eurosystemets NCB's interne finanser.

68 Det er sagsøgerens opfattelse, at disse betragtninger er fejlagtige. Sagsøgeren har til støtte for dette anbringende ikke fremsat nogen selvstændige argumenter, men har blot henvist til de argumenter, selskabet har fremført i forbindelse med det andet anbringende vedrørende en tilsidesættelse af begrundelsespligten. Sagsøgerens argumenter, der er fremført i forbindelse med det andet anbringende, skal derfor undersøges, for så vidt som de ikke eller i det mindste ikke udelukkende vedrører en tilsidesættelse af begrundelsespligten som et væsentligt formkrav, men ligeledes, at ECB's konklusion er velbegrundet.

– Klagepunkterne om bl.a., at ECB's betragtninger er af hypotetisk karakter

69 Sagsøgeren har anført, at ECB's betragtninger er støttet på rene spekulationer og ikke støttes på nogen som helst faktiske omstændigheder. Sådanne betragtninger kan ikke begrunde et afslag på aktindsigt i henhold til artikel 4, stk. 1, litra a), andet og tredje led, i afgørelse 2004/258, som ændret. Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at selskabets begæring ikke vedrørte interventionsforanstaltningerne, men udelukkende udvekslingsaftalen, og at SMP under alle omstændigheder var udløbet på tidspunktet for indgivelsen af selskabets begæring.

70 Det skal i denne forbindelse indledningsvis bemærkes, at afgørelse 2004/258, som ændret, som det fremgår af anden og tredje betragtning til afgørelsen, har til formål at give en mere udvidet adgang til ECB's dokumenter end den, der fandtes under ordningen i afgørelse 1999/284/EF af 3. november 1998 om aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks dokumenter og arkiver (ECB/1998/12) (EFT L 110, s. 30), samtidig med at ECB og Eurosystemets NCB's uafhængighed samt fortroligheden af bestemte anliggender, som er specifikke for udførelsen af ECB's opgaver, beskyttes.

71 Artikel 2, stk. 1, i afgørelse 2004/258, som ændret, giver således enhver unionsborger og enhver fysisk eller juridisk person, der har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, ret til aktindsigt i ECB's dokumenter med forbehold af de principper, betingelser og begrænsninger, der er fastsat i denne afgørelse.

72 Denne ret til aktindsigt er ikke desto mindre underlagt visse begrænsninger af hensyn til offentlige og private interesser. Nærmere bestemt fastsætter artikel 4, stk. 1, litra a), andet og tredje led, i afgørelse 2004/258, som ændret, undtagelser til adgangen til aktindsigt i det tilfælde, hvor udbredelsen ville skade beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til Unionen eller en medlemsstats finanspolitik, valutapolitik eller økonomiske politik og ECB eller Eurosystemets NCB's interne finanser.

73 Da undtagelserne til retten til aktindsigt i artikel 4 i afgørelse 2004/258, som ændret, fraviger retten til aktindsigt som fastsat i artikel 2, stk. 1, skal de fortolkes og anvendes indskrænkende. Når ECB således beslutter at give afslag på en begæring om aktindsigt i et dokument i henhold til den nævnte afgørelses artikel 4, stk. 1, skal den i princippet angive grundene til, at offentliggørelse af det pågældende dokument specifikt og reelt kan skade den interesse, som beskyttes af undtagelsen blandt dem, der er omhandlet i den artikel, den påberåber sig (dom Thesing og Bloomberg Finance mod ECB, nævnt i præmis 53 ovenfor, EU:T:2012:635, præmis 41 og 42).

74 Det er i lyset af disse principper, at det skal vurderes, om ECB's betragtninger var tilstrækkelige til at begrunde det delvise afslag på begæringen om aktindsigt i bilag A og B til udvekslingsaftalen.

75 For så vidt som sagsøgeren har foreholdt ECB at lægge hypoteser til grund, bemærkes for det første, at ECB i henhold til bestemmelserne i artikel 4 i afgørelse 2004/258, som ændret, er forpligtet til at foretage en sammenligning af på den ene side den aktuelle situation, hvor der (endnu) ikke er givet aktindsigt, og på den anden side en hypotetisk situation, hvor der gives aktindsigt. Den omstændighed alene, at ECB i sin afgørelse om delvist afslag på aktindsigt har taget hensyn til den hypotetiske situation, hvor den giver aktindsigt i bilag A og B, kan ikke i sig selv rejse tvivl om rigtigheden af dens ræsonnement.

76 For det andet skal det undersøges, om sagsøgerens argumenter kan godtgøre, at ECB i sin afgørelse af 22. maj 2013 ikke tilstrækkelig konkret har redegjort for, at den beskyttede interesse kunne skades, eller at dens betragtninger i denne forbindelse er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn.

77 I denne sammenhæng bemærkes indledningsvis, at sagsøgeren ikke har fremført nogen argumenter, der kan rejse tvivl om rigtigheden af ECB's ræsonnement, hvorefter udbredelsen af indholdet i bilag A og B til udvekslingsaftalen ville afsløre den nøjagtige sammensætning for porteføljen for SMP og således give aktørerne på markedet kendskab til bl.a. den pålydende værdi, kuponrenten, tidspunktet for betalingen af renter og indløsningstidspunktet for de statsobligationer, der er erhvervet inden for rammerne af SMP. Sagsøgeren har i denne forbindelse således kun gjort gældende, at selskabet ikke har begæret aktindsigt i dokumenter, der direkte vedrører ECB's interventioner. Som ECB har anført, er det imidlertid muligt på grundlag af oplysningerne i bilag A og B til udvekslingsaftalen at identificere de græske statsobligationer, som ECB og Eurosystemets NCB har erhvervet inden for rammerne af SMP.

78 I modsætning til, hvad sagsøgeren har anført, betyder den omstændighed, at SMP allerede var udløbet, dernæst ikke, at disse betragtninger er åbenbart urigtige eller irrelevante. Ifølge ECB's ræsonnement kunne udbredelsen af oplysningerne i bilag A og B til udvekslingsaftalen således give aktørerne på markedet et incitament til at forudsige den strategi, taktik og metode, der kunne vedtages af ECB eller Eurosystemets NCB i fremtidige interventioner. Som Retten allerede har fastslået, er det imidlertid normalt, at aktørerne på markedet anvender de oplysninger, som er blevet offentliggjort af centralbankerne, idet sidstnævntes analyser og afgørelser betragtes som en særligt væsentlig og pålidelig kilde til at foretage vurderinger af den aktuelle og fremtidige udvikling af det finansielle marked (dom Thesing og Bloomberg Finance mod ECB, nævnt i præmis 53 ovenfor, EU:T:2012:635, præmis 52, 57 og 63).

79 Sagsøgeren har desuden anfægtet ECB's betragtning, hvorefter effektiviteten af de fremtidige interventioner og ECB og Eurosystemets NCB's interne finanser kunne blive påvirket i det tilfælde, hvor visse aktører på markedet handler ud fra prognoser, der er udført på grundlag af oplysninger i bilag A og B til udvekslingsaftalen.

80 Hvad angår dette forhold i begrundelsen af skrivelsen af 22. maj 2013 har ECB præciseret, at udbredelsen af oplysninger vedrørende den metode, der forfølges inden for rammerne af SMP, kunne være til skade for de interventionsforanstaltninger, der har et formål, der er identisk med eller ligner det formål, der forfølges med SMP. Sådanne programmer har til formål at tilskynde aktørerne på markedet til at investere i en kategori af statsobligationer, i givet fald inden ECB og Eurosystemets NCB køber dem, med henblik på at udnytte den prisudvikling, der udløses af disse køb. De kan have en positiv indvirkning på samtlige obligationer i den pågældende kategori. De aktører på markedet, der ikke har kendskab til, hvilke obligationer ECB og Eurosystemets NCB foretrækker, har et incitament til at investere bredt i hele den pågældende kategori. I det tilfælde, hvor aktørerne på markedet derimod har adgang til de detaljerede og opdelte oplysninger i bilag A og B til udvekslingsaftalen, risikerer effektiviteten af interventionsforanstaltningerne og i sidste ende effektiviteten af valutapolitikken samt ECB og Eurosystemets NCB's interne finanser at blive påvirket. I dette tilfælde kunne aktører på markedet tilskyndes til at udføre prognoser med henblik på mere specifikt at fastsætte den type statsobligationer i den pågældende kategori, der kan købes af ECB eller Eurosystemets NCB, og være fokuseret på erhvervelsen af denne type af obligationer. Dette vil for det først kunne medføre en risiko for en prisstigning for den type af statsobligationer, som aktørerne på markedet mener kan gøres til genstand for ECB og Eurosystemets NCB's erhvervelse. For så vidt som denne type af obligationer faktisk svarer til ECB og Eurosystemets NCB's præferencer, kunne de blive nødt til enten at købe disse obligationer til en højere pris eller købe andre obligationer, der i mindre grad svarer til deres præferencer. For det andet kunne ECB og Eurosystemets NCB være nødt til at købe en anden type af obligationer i den pågældende kategori for at give aktørerne på markedet incitament til at investere i samtlige obligationer i den nævnte kategori i stedet for at fokusere på en bestemt type af obligationer.

81 Sagsøgeren har i denne forbindelse i første omgang gjort gældende, at ECB's betragtninger er støttet på en usandsynlig hypotese. Det er korrekt, at ECB i sin pressemeddelelse af 6. september 2012 meddelte de tekniske karakteristika for købet af statsobligationer inden for rammerne af OMT-programmet (herefter »OMT-programmet«) (jf. præmis 6 ovenfor), men det var imidlertid forventeligt, at ECB og Eurosystemets NCB ikke foretog købet af statsobligationer inden for rammerne af det nævnte program.

82 Sagsøgeren har i denne forbindelse for det første gjort gældende, at det fremgår af en afgørelse truffet af euroområdets ministre i slutningen af 2014, at den foranstaltning, der var planlagt inden for rammerne af valutapolitikken vedrørende Den Hellenske Republik, var oprettelse af et lån. Det var således ikke længere planlagt at købe græske statsobligationer.

83 Dette klagepunkt må forkastes.

84 Det skal i denne forbindelse blot bemærkes, at det følger af fast retspraksis, at en EU-retsakts lovlighed som led i et annullationssøgsmål indledt i henhold til artikel 263 TEUF skal vurderes ud fra de faktiske og retlige forhold, som fandtes på det tidspunkt, da retsakten blev vedtaget (dom af 7.2.1979, Frankrig mod Kommissionen, 15/76 og 16/76, Sml., EU:C:1979:29, præmis 7). De omstændigheder, som sagsøgeren har henvist til, er imidlertid fra tiden efter ECB's afgørelse af 22. maj 2013 og kan ikke rejse tvivl om dens lovlighed.

85 Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at købet af statsobligationer inden for rammerne af OMT-programmet ifølge ECB's pressemeddelelse af 6. september 2012 forudsætter, at den stat, hvor købet af statsobligationerne er påtænkt, forhandler et redningsprogram med Den Europæiske Stabilitetsmekanisme (herefter »MES«). I det foreliggende tilfælde kunne forhandlingen af et sådant program udelukkes. Afgørelserne truffet af MES kan kun vedtages med enstemmighed, og på grund af tvivl hos Bundesverfassungsgericht (den tyske forfatningsdomstol), som fremgik af dens anmodning om præjudiciel afgørelse af 14. januar 2014 i sagerne 2 BvR 2728/13-2 BvR 2731/13 og 2 BvR 13/13 (den verserende sag C-62/14, Gauweiler m.fl.), og hos Bundesbank (den tyske centralbank) vedrørende lovligheden af OMT-programmet, anførte et medlem af den tyske regering derfor, at et sådant redningsprogram ikke var godkendt.

86 Dette klagepunkt må forkastes.

87 Det bemærkes i denne forbindelse, at sagsøgeren blot overvejer at erhverve statsobligationer inden for rammerne af OMT-programmet som beskrevet i ECB's pressemeddelelse af 6. september 2012. ECB's betragtninger, som er nævnt i præmis 80 ovenfor, er imidlertid ikke begrænset til erhvervelsen af statsobligationer inden for rammerne af OMT-programmet, men vedrører enhver interventionsforanstaltning, der har et formål, der er identisk med eller ligner det formål, der forfølges med SMP. I denne forbindelse bemærkes, at ECB råder over en meget vid skønsbeføjelse med hensyn til valget og fastlæggelsen af de foranstaltninger, den vedtager som led i udførelsen af dens opgaver. Da ECB havde undersøgt, om aktindsigt i bilag A og B kunne påvirke Unionens valutapolitik eller ECB og Eurosystemets NCB's interne finanser, kunne den med føje tage hensyn til samtlige de foranstaltninger, den var nødt til at træffe i fremtiden, og var dermed ikke forpligtet til kun at tage hensyn til de foranstaltninger, der fastsætter betingelsen som nævnt i ECB's pressemeddelelse af 6. september 2012 angående OMT, hvorefter erhvervelsen af statsobligationer inden for rammerne af dette program er underlagt den betingelse, at den pågældende stat forhandler et redningsprogram med MES.

88 Sagsøgerens argumenter kan under alle omstændigheder ikke godtgøre, at det på det tidspunkt, hvor ECB traf afgørelsen af 22. maj 2013, var åbenbart, at de betingelser, der var nævnt i pressemeddelelsen, ikke kunne opfyldes.

89 Hvad for det første angår argumentet vedrørende Bundesverfassungsgerichts anmodning om præjudiciel afgørelse i sag C-62/14 er det tilstrækkeligt at bemærke, at det ikke fremgår heraf, at denne ret finder, at enhver erhvervelse af statsobligationer fra ECB eller Eurosystemets NCB's side inden for rammerne af OMT-programmet er i strid med den primære EU-ret. Det fremgår tværtimod af punkt 99 og 100 i denne anmodning om præjudiciel afgørelse, at denne ret ikke udelukker, at OMT-programmet, som fortolkes indskrænkende, skal betragtes som foreneligt med EU-retten.

90 Hvad for det andet angår argumentet om den indsigelse mod godkendelsen af redningsprogrammet, der blev fremført af et medlem af den tyske regering, er det tilstrækkeligt at bemærke, at det fremgår af ECB's pressemeddelelse af 6. september 2012, at OMT-programmet fandt anvendelse på de stater, der allerede deltog i et redningsprogram. Selv om det antages, at der ikke kan forhandles et redningsprogram for en medlemsstat, der endnu ikke deltager i et sådant program, udelukker dette således ikke erhvervelsen af obligationer hos en stat, der allerede deltager i et sådant program.

91 Der er dermed ikke nogen af sagsøgerens argumenter, der kan godtgøre, at det den 22. maj 2013, dvs. på det tidspunkt, hvor ECB delvist gav afslag på den omtvistede begæring om aktindsigt, kunne udelukkes, at ECB eller Eurosystemets NCB ville foretage køb af statsobligationer inden for rammerne af OMT-programmet.

92 Det må derfor fastslås, at sagsøgerens argumenter ikke kan godtgøre, at ECB's betragtninger, der er nævnt i præmis 37 og 38 ovenfor, hvorefter en udbredelse af oplysningerne i bilag A og B til udvekslingsaftalen kunne skade effektiviteten af en fremtidig intervention, der har et formål, der er identisk med eller ligner det formål, der forfølges med SMP, er baseret på en hypotese, der ikke er tilstrækkelig sandsynlig, eller er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn.

93 Sagsøgeren har i anden omgang gjort gældende, at ECB's betragtning, hvorefter udbredelsen af oplysningerne i bilag A og B til udvekslingsaftalen kunne skade effektiviteten af fremtidige interventionsforanstaltninger, ikke kan vedrøre de foranstaltninger, hvis formål er forskellige fra de formål, der forfølges med SMP. Selv om sådanne foranstaltninger ligeledes indebærer erhvervelsen af statsobligationer, kan de erhvervelser, der svarer til dem, der er foretaget inden for rammerne af SMP, således ikke gentages, når interventionsforanstaltningerne forfølger andre formål.

94 Dette klagepunkt må forkastes.

95 For det første er dette klagepunkt irrelevant. ECB's betragtninger vedrørende de interventionsforanstaltninger, der har et formål, der er identisk med eller ligner formålet med SMP, der er undersøgt i præmis 80-92 ovenfor, er således i sig selv tilstrækkelige til at begrunde det delvise afslag på begæringen om aktindsigt i bilag A og B til udvekslingsaftalen.

96 Som ECB med rette har anført, foreligger der for det andet og under alle omstændigheder, når en intervention indebærer ECB og Eurosystemets NCB's erhvervelse af statsobligationer, en risiko for, at aktørerne på marked baserer sig på oplysninger vedrørende sådanne tidligere erhvervelser for med rette eller med urette at fastsætte ECB og Eurosystemets NCB's præferencer for bestemte typer statsobligationer, som de mener finder anvendelse uafhængigt af det formål, der forfølges med erhvervelsen af statsobligationer.

97 I et sådant tilfælde kan udbredelse af oplysningerne i bilag A og B til udvekslingsaftalen på grund af de i præmis 80 ovenfor anførte betragtninger imidlertid skade effektiviteten af ECB's interventionsforanstaltninger og ECB eller Eurosystemets NCB's interne finanser.

98 Det kan således konkluderes, at ingen af sagsøgerens argumenter kan godtgøre, at ECB's betragtninger i skrivelsen af 22. maj 2013, hvorefter udbredelse af oplysningerne i bilag A og B til udvekslingsaftalen kan skade effektiviteten af ECB's fremtidige interventionsforanstaltninger og i sidste ende valutapolitikken samt ECB og Eurosystemets NCB's interne finanser, er baseret på en rent hypotetisk situation eller er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn.

– Klagepunktet vedrørende det offentlige formål, der forfølges med interventionerne

99 Sagsøgeren har anført, at ECB's betragtninger, der er baseret på dens strategi for porteføljen, og dens investeringspræferencer er fejlagtige. ECB's interventioner forfølger et offentligt formål, og den har derfor ikke en strategi for porteføljen eller investeringspræferencer.

100 Dette klagepunkt bør også forkastes.

101 Det er i denne forbindelse tilstrækkeligt at bemærke, at når en intervention indebærer erhvervelse af statsobligationer, er den omstændighed, at den forfølger et offentligt formål, ikke til hinder for, at ECB eller Eurosystemets NCB's kan have præferencer for bestemte typer statsobligationer.

102 Det kan således konkluderes, at ingen af sagsøgerens argumenter kan rejse tvivl om berettigelsen af ECB's betragtninger, hvorefter afslaget på aktindsigt i bilag A og B til udvekslingsaftalen var begrundet i medfør af artikel 4, stk. 1, litra a), andet og tredje led, i afgørelse 2004/258, som ændret.

103 Henset til sagsøgerens præcisering, der er nævnt i præmis 65 ovenfor, er det ufornødent at undersøge en eventuel ulovlighedsindsigelse vedrørende artikel 4, stk. 1, litra a), andet og tredje led, i afgørelse 2004/258, som ændret.

104 Det foreliggende anbringende skal derfor forkastes, uden at det er nødvendigt at undersøge klagepunkterne vedrørende artikel 4, stk. 1, litra a), syvende led, i afgørelse 2004/258, som ændret, der fastsætter, at aktindsigt i et dokument eller dets udbredelse skal afslås, når det er til skade for beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til stabiliteten af det finansielle system i Unionen eller i en medlemsstat. Disse klagepunkter skal således forkastes som irrelevante. Ifølge opbygningen af artikel 4 i afgørelse 2004/258, som ændret, kan der gives afslag på en begæring om aktindsigt, når de betingelser, der kræves af en af undtagelserne i denne artikel, er opfyldt. I det foreliggende tilfælde kan dette afslag imidlertid støttes på artikel 4, stk. 1, litra a), andet og tredje led, i afgørelse 2004/258, som ændret. Selv om det antages, at klagepunkterne vedrørende artikel 4, stk. 1, litra a), syvende led, i afgørelse 2004/258, som ændret, er begrundede, kan de ikke rejse tvivl om begrundelsen for afslaget på begæringen om aktindsigt.

Det første anbringende om ulovligheden af retsgrundlaget for afgørelsen af 22. maj 2013

105 Sagsøgeren har i forbindelse med dette anbringende anført, at artikel 4, stk. 1, litra a), syvende led, i afgørelse 2004/258, som ændret, ikke er forenelig med artikel 15, stk. 3, TEUF eller artikel 42 i chartret om grundlæggende rettigheder. Undtagelsen i denne bestemmelse er for det første ikke længere omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43). For det andet henviser betragtningerne i afgørelse 2011/342 ikke til denne udvidelse af begrundelsen for afslaget. ECB's afgørelse af 22. maj 2013 kunne dermed ikke støttes på denne afgørelse.

106 ECB har bestridt disse argumenter.

107 Dette anbringende skal forkastes som irrelevant som følge af de betragtninger, der er fremsat i præmis 104 ovenfor.

108 Da samtlige anbringender skal forkastes, skal påstanden om annullation af ECB's afgørelse af 22. maj 2013 forkastes.

3. *ECB's skrivelse af 16. april 2013*

109 Som anført i præmis 24 ovenfor, skal påstanden om annullation fortolkes således, at den alene vedrører ECB's afgørelse af 22. maj 2013.

110 Selv om det antages, at sagsøgeren ligeledes har nedlagt påstand om annullation af ECB's skrivelse af 16. april 2013, skal denne påstand forkastes, da samtlige anbringender, der er fremført til støtte for påstanden om annullation af ECB's skrivelse af 22. maj 2013, skal forkastes, og sagsøgeren ikke har fremført særskilte anbringender til støtte for en eventuel påstand om annullation af ECB's skrivelse af 16. april 2013.

111 Det er dermed ufornødent at tage stilling til den formalitetsindsigelse, som ECB har fremført, hvorefter en eventuel påstand om annullation af ECB's skrivelse af 16. april 2013 ikke var tilstrækkelig klar.

112 Henset til samtlige ovenstående betragtninger bør ECB frifindes i det hele.

Sagens omkostninger

113 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Sagsøgeren har tabt sagen og bør derfor pålægges at betale de af ECB afholdte omkostninger i overensstemmelse med dennes påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Niende Afdeling):

1) Den Europæiske Centralbank frifindes.

2) Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein betaler sagens omkostninger.

Berardis Czúcz Popescu

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 4. juni 2015.

Underskrifter